

מרגליות, יצחק (קאלוואריה, פולין, תר"ב/1842) —

ניו-יורק, י"א באב תרמ"ז/1887.18)

למד תורה הרבה וכן קרוב היה להשכלה ובקי בכמה לשונות. עבר לאחר נישואיו (1862) למרץ, פלך וילנה והיה סמוך על שולחן חותנו. משירד חותנו מנכסיו החל לעסוק בחנוונות ואחר עבר לקובנה ועסק שם בהוראה. לבסוף נתקבל לרב בדרוזגניק. ב־1884 יצא לארצה"ב והיה רבם של יוצאי קאלוואריה בניו-יורק.

החל בכתיבתו בשלהי שנות השישים בסידרת מאמרים ב„המגיד“ בתחום מדעי־הטבע יאחר ב„המליץ“, „השחר“ ועוד בענייני יום ובחקרי יהדות. עם ראשית סערת פול־מוס התיקונים בדת יצא בחוברת „מעוז התלמוד“ (וארשה, תרכ"ט) להשיב לליליינבלום וליל"ג (לדברי יעקב ליפשיץ ב„זכרון יעקב“ ב, 95 נכתב הקונטרס בהשראתו של ר' ישראל סלנטר). ומשהשיב ליליינבלום על כך יצא בשנית במחברתו „מעוז היס“ (וילנא, תרל"א. נדפס תחילה ב„הלבנון“). ספרו „ספרי ישורון“ היה מהספרים הראשונים שהגיש את האגדות בספרות התלמודית בצורה סיפורית (א—ה. ברלין, תרל"ו).

י. קלוזנר, היסטוריה של הספרות העברית החדשה כרך ד, מהדורה ב, 212—214; א. א. קובנר, כל הכתבים, 97 ואילך („צורר פרחים“), תואר ע"י ר. א. ברוידס ב„הדת והחיים“ (בשם „אבן־חן“).